Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

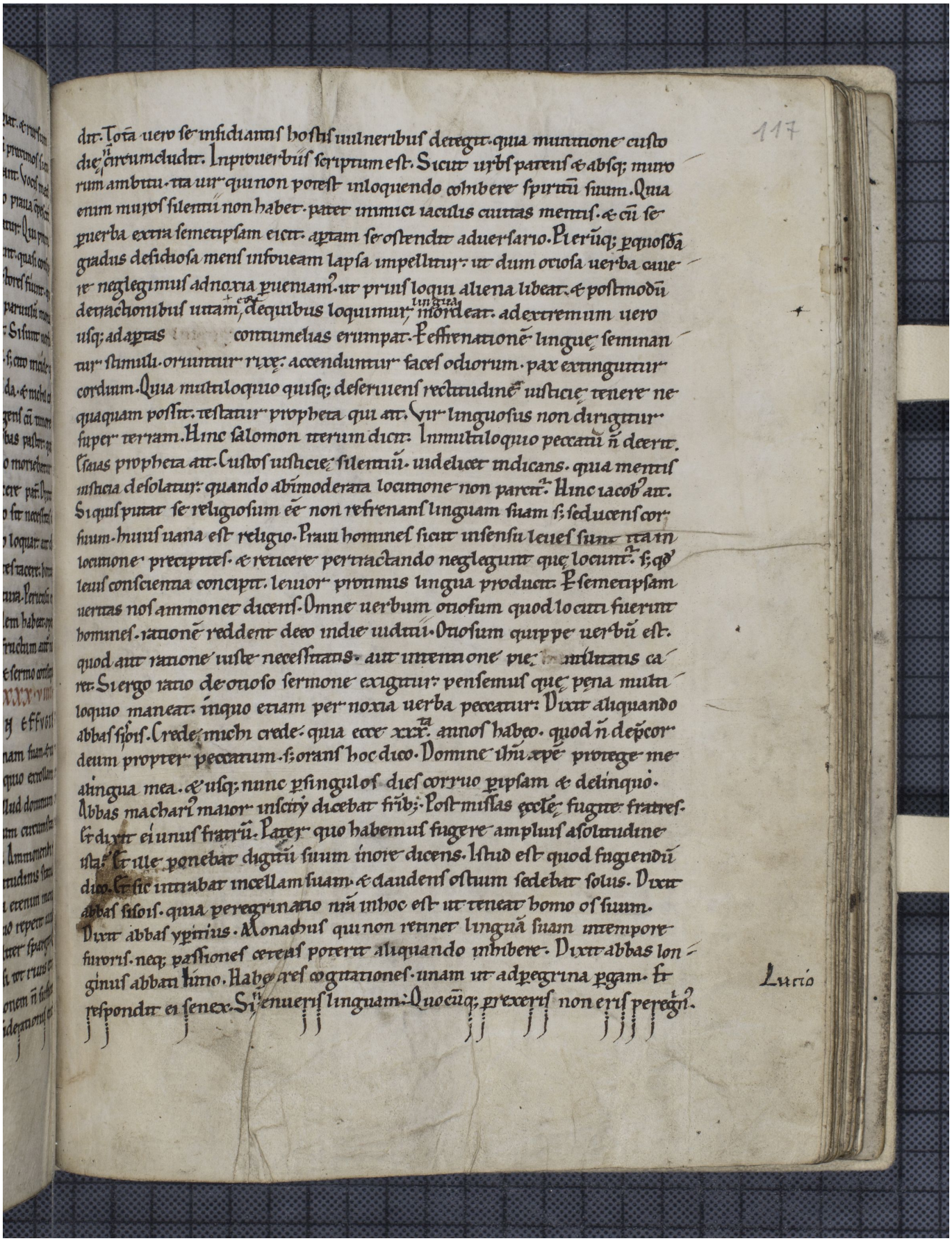

117

dit. Tota uero se insidiamur hostis uulneribus detegit. qua munitione custo
die circumcludit. In prouerbiis scriptum est. Sicut urbs patens & absq; muro
rum ambitu. ita uir qui non potest in loquendo cohibere spiritu suum. Qua
enim muros silentii non habet. patet inimici iaculis cuitas mentis. & cui se
ipsum uerba extra semetipsam eicit. aptam se ostendit aduersario. Pleriq; pquosda
gradus desidiosa mens in foueam lapsa impellitur. ut dum otiosa uerba caue
re neglegimus ad noxia peueniam. ut prius loqui aliena libeat. & postmodu
detractionibus uitam, eorum quibus loquimur, in gria mordeat. ad extremum uero
usq; ad aptas contumelias erumpat. Effrenatione linguae seminan
tur simulti. oriuntur rixae. accenduntur faces odiorum. pax extinguitur
cordium. Qua multiloquio quisq; deseruiens rectitudine iusticie tenere ne
quaquam potest. testatur propheta qui ait. Vir linguosus non dirigitur
super terram. Hinc salomon iterum dicit. In multiloquio peccatum non deerit.
Esaias propheta ait. Custos iusticie silentium. uidelicet indicans. qua mentis
iusticia desolatur. quando abimoderata locutione non parcit. Hinc iacob ait.
Si quis putat se religiosum esse non refrenans linguam suam sed seducens cor
suum. huius uana est religio. Prauu homines sicut insensu leues sunt. ita in
locutione precipites. & retinere pertractando neglegunt quae locuntur. sed quo
leuis conscientia concipit. leuior prouius lingua producit. Et semetipsam
uerius nos ammonet dicens. Omne uerbum otiosum quod locuti fuerint
homines. rationem reddent deo indie iudicii. Otiosum quippe uerbum est.
quod aut ratione iuste necessitatis. aut intentione pie [illegible] utilitatis ca
ret. Si ergo ratio de otioso sermone exigitur. pensemus quae pena multi
loquio maneat. in quo etiam per noxia uerba peccatur. Dixit aliquando
abbas sisoes. Crede mihi crede. quia ecce xxx.ta annos habeo. quod non deprecor
deum propter peccatum. sed orans hoc dico. Domine ihu xpe protege me
a lingua mea. & usq; nunc psingulos dies corruo ipsam & delinquo.
Abbas macharius maior inscriptis dicebat fribus. Post missas eccle fugite fratres.
Et dixit ei unus fratrum. Pater quo habemus fugere amplius a solitudine
ista. Et ille ponebat digitum suum in ore dicens. Istud est quod fugiendum
dico. Et sic intrabat in cellam suam. & claudens ostium sedebat solus. Dixit
abbas sisoes. quia peregrinatio mala in hoc est ut teneat homo os suum.
Dixit abbas ypatius. Monachus qui non retinet linguam suam in tempore
furoris. neq; passiones cordis poterit aliquando inhibere. Dixit abbas lon
ginus abbati hino. Habo tres cogitationes. unam ut adpegrina pgam. et
respondit ei senex. Si tenueris linguam. Quocumq; pexeris non eris peregri.

Lucio